

Я народився і живу у мальовничому місті Христинівка, що на Черкащині. Перші свої дні я провів в оселі дідуся і бабусі на вул. Маяковського, своє раннє дитинство – у маленькій квартирі на вул. ім. І.Валюка, а нині проживаю на вулиці Щорса – у будинку, спорудженому моїми прадідусем і прабабусею.

Вулиця Щорса - одна з центральних вулиць Христинівки. Вона тягнеться від вулиці Урицького на заході до вулиці Наконечного на сході. Її перетинають вулиці Гагаріна, Флорештська, пров. Шмідта.

Назву вулиці надано у середині 50 років минулого століття на честь «українського Чапаєва», червоного командира часів Громадянської війни Миколи Олександровича Щорса, який народився у 1895 р. у Чернігівській губернії. Щорс брав участь фельдшером, офіцером в Першій світовій війні. У 1918 р. був командиром об'єднаного партизанського загону, створив 1-й Український радянський полк. Командуючи цим полком, воював проти гетманців, німців, звільняв українські міста від Української директорії. Був комендантом Києва. У 1919 р. боровся проти петлюрівців, командував 44-ою стрілецькою дивізією. У 1919 р. Микола Щорс був убитий.

До цього вул. Щорса мала назву – Українська. У 1926 р. непарна сторона вулиці була територіально крайньою у селищі Христинівка. У 1931 р. на місці, де зараз розташовані будинки 2б і 2в, було зведено маслоробний завод, який діяв до 1962 р.. У будинку №9 проживала мадам Пачковська, яка до революції утримувала у себе пансіон для навчання дівчат. На території, де нині державна адміністрація і готель «Ювілейний», колись був базар. У будинку №49 до початку 60-х років містився міський комунгосп. На місці нинішнього центрального ринку раніше працювала база райспоживспілки, а сучасний м'ясний павільйон був складом. На розі з вул.Флорештською, де зараз новобудова, до 90-х років розміщувалась майстерня з ремонту годинників і оптика.

Мені моя вулиця подобається, вона - окраса нашого міста. На ній багато красивих старих будинків. Будинок №1 на початку 20-го століття побудував мій прапрапрадідусь Григорій Слободяник, будинок №3 у 1948 році – прапрабабуся Феня Цибульська, № 58 у 1926 році - прапрадідусь Мефодій Школенко, а № 58а у 1961 році - мій прадідусь Борис Школенко. Багато старих будинків перебудовано, вони стали сучасними і ще красивішими.

Вулиця Українська – Щорса завжди була інтернаціональною. Тут здавна проживали і живуть українці, росіяни, євреї, поляки, чехи, роми, вірмени, азербайджанці.

На вулиці Щорса провели своє дитинство відомі люди : народний депутат України А. В.Раханський, генерал- лейтенант міліції В.С Радецький , заслужений тренер України та Молдови з легкої атлетики М.Ф. Цибульський (мій родич). Тут проживав колишній голова облдержадміністрації і обласної ради В.Л. Лук'янець, в будинку №1 у 1974-1980 роках після політичного ув'язнення мешкала Дідик Галина Томівна, секретар і помічниця генерала УПА Романа Шухевича. А ще, що найголовніше для мене, у будинку №1 народилась моя мама.

Вулиця Щорса - пряма, широка і зовсім недовга. Улітку тут багато зелені. По краях дороги висаджені горіхи, яблуні та вишні. Коли вони цвітуть навесні, стає дуже красиво. Зараз вона повністю заасфальтована, і по ній приємно кататися на велосипеді. Тут завжди неспішно розгулюють мами з колясками , а часом навіть коти і собаки сплять посеред проїжджої частини. А крім того, на моїй вулиці є декілька магазинів та продуктовий ринок, аптека, оптика, то ж, мені здається, дуже зручно жити в самому серці міста.

І ми, і наші сусіди намагаємось підтримувати чистоту нашої вулиці – ми підмітаємо сміття біля дворів, прибираємо опале листя, висаджуємо квіти, взимку розчищаємо сніг, і тому вона завжди гарна.

Я люблю свій дім, свою вулицю, я цікавлюсь її історією, і ця розповідь із слів мого дідуся і родичів.

Ігор Безверхній.

Моя вулиця

